

РОЗВИТОК ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ ПРЕДМЕТУ «ОСНОВИ ЗДОРОВ'Я»

Соціально-економічні перетворення в сучасному світі сприяли актуалізації питання розвитку та збереженню фізичного, психічного, духовного і соціального здоров'я молоді, що в свою чергу актуалізувало завдання закладів освіти стосовно створення оптимальних умов розвитку учасників освітнього процесу, які сприятимуть формуванню навичок здорового способу життя та гармонізації взаємин із довкіллям [2, с. 141].

У ЗСО викладається предмет «Основи здоров'я», провідне завдання якого – здійснення педагогічного впливу на свідомість і поведінку школярів, що сприятиме активному розвитку у них життєвих і спеціальних навичок, які забезпечать підтримання здоров'я, безпеки і гармонійного розвитку. Як результат активного здійснення не лише здоров'язберігаючої а й здоров'ярозвивальної діяльності педагогів серед відомих освітніх технологій виокремилася нова група – здоров'язберігаючі технології, які передбачають активне провадження діяльності закладу освіти щодо формування, збереження та зміцнення здоров'я учасників освітнього процесу. Практично кожний вчитель при організації діяльності враховує пріоритети збереження та зміцнення здоров'я всіх суб'єктів освітнього процесу. Особливістю характеристики формування здоров'язбережувальної компетентності вчителем основ здоров'я є те, що вона одночасно виступає і його професійною, а саме спеціально-предметною (спеціально-фаховою) компетентністю та здійснюється виключно за умови постійної взаємодії з учнями, батьками, медичними працівниками та шкільними психологами тощо [1, с. 133-135].

Складовими здоров'язбережувальної компетентності є життєві навички, що сприяють здійсненню здорового способу життя. Засоби реалізації змісту навчального предмета «Основи здоров'я» передбачають спрямовання діяльності учасників освітнього процесу на підтримання постійної пізнавальної активності у питаннях впровадження основ здорового способу життя, провадження здоров'ярозвивальної діяльності шляхом розвитку продуктивного і творчого мислення. З цією метою у освітньому процесі широко використовуються завдання, що різняться за характером пізнавальної діяльності учнів (рецептивні, репродуктивні, творчі), потрібно зазначити, що вказані завдання повинні одночасно урахувувати цілі навчання, зокрема на усвідомлення навчального матеріалу, творче застосування набутих знань, формування емоційно-ціннісного ставлення тощо. Потрібно зазначити, що постійної уваги учителя вимагає результативна співпраця з актуальним оточенням учнів, а саме з батьками, дорослими членами сім'ї, знайомими, друзями тощо. Слід звернути увагу на співпрацю учнів і батьків при виконанні завдань, спрямованих на моделювання та формування здоров'язбережувальних компетенцій.

Таким чином, рівень сформованості здоров'язбережувальної компетентності визначає результативність та якість освітньої діяльності вчителя основ здоров'я. При систематизації знань, умінь і навичок, поглядів і переконань, а також певного рівня розвитку пізнавальних сил і практичного застосування здоров'язбережувальних технологій у процесі підготовки, вчитель створює оптимальні умови для формування здоров'язбережувальної компетентності школярів.

Список використаних джерел

1. Бойченко Т. С. Здоров'язберігаюча компетентність: підходи до вивчення, основні ознаки. *Моніторинг здоров'я школярів міжсекторальна взаємодія лікарів, педагогів, психологів: Матеріали наук.-практ. конф. з міжнародною участю.* Харків : ДУ «ІОЗДП АМНУ», 2009. С. 132–136.
2. Успенська В. М. Здоров'язбережувальна компетентність учителя з основ здоров'я та шляхи її розвитку. *Вісник післядипломної освіти.* 2010. Вип. 2. С. 140–149. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vpo_2010_2_19